

Strona znajduje się w archiwum.

Oskarżenie o korupcję w armii Waszyngtona

W czasie wojny o niepodległość, już na początku kariery wojskowej Benedict Arnold zasłynął jako skuteczny przywódca. Niemniej, jego przejście na stronę Brytyjczyków doprowadziło do tego, że nazwisko Benedict Arnold stało się w Ameryce synonimem zdrady.

Przed wojną odnosił on sukcesy jako kupiec. Kiedy wybuchły działania wojenne, został przez Benjamina Churcha mianowany pułkownikiem, by zasłużyć się, zdobywając Fort Ticonderoga w stanie Nowy Jork. Wkrótce przyłączył się też do armii pod dowództwem Jerzego Waszyngtona.

W 1778 roku, po wyparciu Brytyjczyków z Filadelfii, Waszyngton wyznaczył Arnolda na dowódcę miasta. I właśnie tam został on przez żołnierzy oskarżony o użycie wojskowych powozów dla transportu prywatnych przedmiotów. Zarzucono mu również zamknięcie wszystkich sklepów w mieście, a następnie wykorzystanie tego faktu do zarobienia pieniędzy.

23 grudnia 1779 roku Benedict Arnold stanął przed sądem wojskowym, który miał zająć się sprawą nielegalnego wykorzystania wojskowych wagonów do przewozu prywatnych rzeczy oficera.

Słyszając zarzuty korupcji, Arnold sam wniósł o postawienie go przed sądem wojskowym. Rozprawę zaplanowano na 1 czerwca 1779 roku, jednak została ona przesunięta na 23 grudnia z powodu zajęcia przez generała Clintona Stony Point w Nowym Jorku, co zmusiło armię do niezwłocznej odpowiedzi militarnej.

Kiedy doszło już do rozprawy, niemal wszyscy członkowie trybunału byli do Arnolda wrogo nastawieni, na co niewątpliwie miały wpływ jego decyzje we wczesnej fazie wojny. Mimo to, został on oczyszczony z większości zarzutów, będąc uznanym winnym jedynie dwóch mniejszych przewinień. Wyrok w jego sprawie zapadł 26 stycznia 1780 roku.

Czując się niesłusznie oskarżonym o korupcję, wrażliwy na swoim punkcie Arnold, przez kolejne miesiące próbował wszelkimi sposobami nagłośnić tę sprawę. Dopiero 6 kwietnia 1780 roku głos zabrał Waszyngton, który udzielił Arnoldowi oficjalnego upomnienia pisząc w notatce:

Głównodowodzący sił zbrojnych byłby niezmiernie kontent przyznając dowództwo oficerowi, który wykazał się wzorową służbą dla ojczyzny tak, jak generał Arnold. Jednak w świetle obecnej sytuacji, poczucie obowiązku i zachowanie bezstronności obliguje go do ocenienia tego postępowania, jako nieroztropnego i niewłaściwego.

Wcześniej, bo 19 marca 1779 roku, Arnold, wystąpił z armii i wkrótce potem przeszedł na stronę Brytyjczyków, okrywając się złą sławą, kiedy za 20 tysięcy funtów łapówki próbował ujawnić wrogom plany fortyfikacji West Point.

Źródła: history.com; si.umich.edu; answers.com

Opublikowano w dniu 23.12.2016 r.

przez Wydział Informacji i Edukacji Antykorupcyjnej GSz CBA